

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 21.6.2013
COM(2013) 441 final

2013/0210 (COD)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot instelling van een vereenvoudigde regeling voor de controle van personen aan de buitengrenzen, gebaseerd op de eenzijdige erkenning door Kroatië en Cyprus van bepaalde documenten als gelijkwaardig met hun nationale visa voor de doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen

en

tot intrekking van Beschikkingen nrs. 895/2006/EG en 582/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Op 1 juli 2013 treedt Kroatië toe tot de Europese Unie. Net als bij de uitbreidingen van 2004 en 2007 is voor Kroatië de zogeheten “uitvoeringsprocedure van Schengen in twee fasen” gevolgd met betrekking tot zaken die verband hielden met het Schengenacquis (artikel 4 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Kroatië en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond (hierna “de Toetredingsakte van 2012” genoemd)). Dit houdt in dat Kroatië, net als landen die eerder toetraden, vanaf de datum van toetreding de bepalingen van Verordening (EG) nr. 539/2001¹ moet toepassen en onderdanen van de in bijlage I opgenomen derde landen aan de visumplicht dient te onderwerpen.

Net als de landen die in 2004 en 2007 toetraden tot de Europese Unie, heeft Kroatië deze plicht ook wanneer de betrokkenen in het bezit zijn van een eenvormig visum, een visum voor verblijf van langere duur of een verblijfstitel verleend door een Schengenlidstaat, aangezien andere Schengenbepalingen niet vanaf de datum van toetreding op Kroatië van toepassing zullen zijn, zoals:

- de Schengenregels inzake wederzijdse erkenning als vervat in de artikelen 18 en 21 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst² en artikel 5, lid 4, onder a), van Verordening (EG) nr. 562/2006 (Schengengrenscodex)³, op grond waarvan een vreemdeling die houder is van een geldige verblijfstitel of een visum voor een verblijf van langere duur verleend door een Schengenlidstaat, zich voor korte verblijven vrij mag verplaatsen op het grondgebied van de andere lidstaten;

- de bepalingen inzake eenvormig visa van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 810/2009 (Visumcode)⁴, die inhouden dat een eenvormig visum geldig is voor het gehele grondgebied van de Schengenlidstaten.

Overigens zijn de nationale visa die zijn afgegeven door andere EU-lidstaten die nog geen deel uitmaken van het Schengengebied (Cyprus), evenmin geldig voor het grondgebied van Kroatië.

Om de landen die in 2004 en 2007 toetraden tot de Europese Unie niet onnodig administratief te belasten, mochten de nieuwe lidstaten die het Schengenacquis nog niet volledig toepasten, op grond van de Beschikkingen nrs. 895/2006/EG⁵ en 582/2008/EG⁶ in afwijking van Verordening nr. 539/2001 eenvormige visa, visa voor verblijf van langere duur en verblijfstitels afgegeven door de Schengenlidstaten alsook eenvormige visa, visa voor verblijf van langere duur en verblijfstitels afgegeven door de andere lidstaten die het Schengenacquis nog niet volledig toepasten, eenzijdig erkennen voor een doorreis van ten hoogste vijf dagen. Voorts werd het de nieuwe lidstaten bij Beschikking nr. 896/2006/EG⁷ toegestaan om verblijfstitels die waren afgegeven door Zwitserland en Liechtenstein, die nog geen deel uitmaakten van de Schengenruimte zonder binnengrenzen, met het oog op een doorreis van maximaal vijf dagen eenzijdig te erkennen.

¹ PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1.

² PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19.

³ PB L 105 van 13.4.2006, blz. 1.

⁴ PB L 243 van 15.9.2009, blz. 1.

⁵ PB L 167 van 20.6.2006, blz. 1.

⁶ PB L 161 van 20.6.2008, blz. 30.

⁷ PB L 167 van 20.6.2006, blz. 8.

Houders van dergelijke documenten zijn door de afgevende Schengenlidstaat al aan een grondige screening onderworpen en worden door die lidstaat niet als een gevaar voor de openbare orde of als een risico uit het oogpunt van illegale immigratie beschouwd. Een dergelijke regeling voor eenzijdige erkenning doet geen afbreuk aan de plicht van een toetredend land om iemand die met het oog op weigering van toegang in zijn nationale gegevensbank gesignaleerd staat, de toegang overeenkomstig artikel 5, lid 1, te weigeren.

Dit voorstel heeft eveneens ten doel om een op gemeenschappelijke regels gebaseerde facultatieve regeling in te stellen op grond waarvan Kroatië in afwijking van Verordening nr. 539/2001 tijdelijk, tot het het Schengenacquis volledig toepast, eenvormige visa, visa voor verblijf van langere duur en verblijfstitels afgegeven door de Schengenlidstaten alsook eenvormige visa, visa voor verblijf van langere duur en verblijfstitels afgegeven door de andere lidstaten die het Schengenacquis nog niet volledig toepasten (Cyprus) eenzijdig als gelijkwaardig met zijn nationale visa mag erkennen. Anders dan bij de Beschikkingen nrs. 895/2006 en 582/2008 geldt deze toestemming echter niet alleen voor doorreizen van ten hoogste vijf dagen, maar zowel voor de doorreis over het Kroatisch grondgebied als voor een voorgenomen verblijf op het Kroatisch grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen. Bij de vaststelling van voornoemde beschikkingen werd in de toenmalige Gemeenschappelijke Visuminstructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposen nog onderscheid gemaakt tussen visa voor kort verblijf en doorreisvisa. Dit onderscheid werd opgeheven bij Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna “de Visumcode” genoemd), zodat voornoemde beperking niet meer van toepassing is.

Deze eerdere doorreisbeschikkingen die met het oog op de laatste twee uitbreidingen van de EU waren vastgesteld, hadden alleen betrekking op eenvormige Schengenvisa, d.w.z. op visa waarvan de houder in het Schengengebied mag reizen. Visa met territoriaal beperkte geldigheid vielen niet onder het toepassingsgebied van deze eerdere beschikkingen. Momenteel moet er echter een oplossing worden gevonden voor Kosovo* (zoals gedefinieerd in Resolutie 1244 van 10.6.1999 van de VN-Veiligheidsraad), dat niet door alle Schengenlidstaten wordt erkend.

Er is een belangrijk verschil tussen normale visa met territoriaal beperkte geldigheid, die in principe alleen geldig zijn voor het grondgebied van de afgevende lidstaat, en de visa die worden afgegeven voor de burgers van Kosovo (overeenkomstig artikel 25, lid 3, eerste zin, van de Visumcode), op grond waarvan in alle Schengenlidstaten mag worden gereisd, uitgezonderd de weinige lidstaten die Kosovo niet erkennen. Wegens dit specifieke kenmerk is het gerechtvaardigd om deze visa met territoriaal beperkte geldigheid onder de regeling van eenzijdige erkenning te laten vallen, ook al omdat er in dit geval geen sprake is van een reële dreiging van illegale immigratie of van veiligheidsrisico's voor het Schengengebied.

De uitbreiding van de regeling inzake eenzijdige erkenning door een nieuw EU-instrument brengt geen nieuwe verplichtingen voor Kroatië mee, bovenop de verplichtingen van de Toetredingsakte van 2012. Deze uitbreiding zou derhalve geen afwijking van dit toetredingsverdrag vormen. De voorgestelde regeling wordt op facultatieve basis toegepast: Kroatië heeft de mogelijkheid het nieuwe instrument toe te passen of nationale visa te blijven afgeven zoals voorgeschreven door het toetredingsverdrag. Als Kroatië ervoor kiest de algemene regeling toe te passen, moet het de documenten ongeacht de Schengenlidstaat van afgifte accepteren en elk onderscheid ten aanzien van de lidstaat van afgifte voorkomen.

Tot de toetredingsdatum aanvaardt Kroatië op grond van zijn nationale wetgeving geldige Schengenvisa, visa voor een verblijf van langere duur en verblijfstitels die door Schengenlidstaten zijn afgegeven voor toegang tot of doorreis over zijn grondgebied.

Het huidige voorstel strekt tot intrekking van de Beschikkingen nrs. 895/2006/EG en 582/2008/EG. Voor de lidstaten waarop deze beschikkingen van toepassing waren en die inmiddels Schengenlidstaten zijn geworden (alle, uitgezonderd Cyprus)⁸, zijn deze beschikkingen namelijk achterhaald. Voor Cyprus, dat de bij Beschikking nr. 895/2006/EG ingestelde regeling sinds 10 juli 2006 volledig toepast en de bij Beschikking nr. 582/2008/EG ingestelde regeling sinds 18 juli 2008, houdt het onderhavige voorstel in dat deze regeling wordt vervangen door een regeling op grond waarvan Cyprus, net als Kroatië, visa voor kort verblijf, visa voor een verblijf van langere duur en verblijfstitels afgegeven door Schengenlidstaten alsook nationale visa voor kort verblijf, visa voor een verblijf van langere duur en verblijfstitels afgegeven door lidstaten die het Schengenacquis nog niet volledig toepassen (Kroatië) eenzijdig kan erkennen voor doorreis over het grondgebied of een voorgenomen verblijf op het grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen⁹. Het onderhavige voorstel houdt in dat Cyprus net als Kroatië toestemming krijgt om visa en verblijfstitels van landen die betrokken zijn bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis te erkennen.

Deze regeling geldt tot het einde van de overgangsperiode, d.w.z. tot de betrokken lidstaten volledig aan het gebied zonder binnengrenzen deelnemen; vanaf die datum dienen dergelijke documenten volgens de artikelen 18 en 21 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst, artikel 5, lid 2, van de Schengengrenscode en de Visumcode verplicht wederzijds te worden erkend.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

Samenvatting

De voornaamste elementen van dit voorstel zijn de volgende:

- er komen gemeenschappelijke regels op grond waarvan Kroatië en Cyprus tijdelijk eenvormige visa, visa voor verblijf van langere duur, visa met territoriaal beperkte geldigheid afgegeven aan burgers van Kosovo overeenkomstig artikel 25, lid 3, eerste zin, van de Visumcode en verblijfstitels afgegeven door Schengenlidstaten alsook soortgelijke documenten die beide landen zelf afgeven, te erkennen als gelijkwaardig met hun eigen nationale visa voor de doorreis over het grondgebied of een voorgenomen verblijf op het grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen;
- deze regeling inzake eenzijdige erkenning moet beperkt blijven tot documenten die de gehele duur van het kort verblijf in Kroatië of Cyprus geldig zijn. Gelet op de problemen waarmee onderdanen van derde landen in het verleden te maken kregen (Beschikkingen nrs. 895/2006 en 582/2008) als hun eenvormig visum voor één binnenkomst bij terugkeer uit het Schengengebied niet meer geldig was, wordt de regeling inzake eenzijdige erkenning beperkt tot eenvormige visa voor twee of meer binnenkomsten in het Schengengebied;
- de lidstaten waarop dit besluit betrekking heeft, moeten de Commissie mededeling doen van hun besluit om gebruik te maken van de toestemming. De Commissie maakt deze informatie bekend in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en zorgt er op die manier voor dat het hele systeem transparant is;
- de Beschikkingen nrs. 895/2006/EG en 582/2008/EG worden ingetrokken.

⁸ Bij het indienen van dit voorstel gaat de Commissie ervan uit dat Bulgarije en Roemenië het Schengenacquis per 1 juli 2013 volledig zullen toepassen.

⁹ Uit artikel 5 van Beschikking nr. 896/2006/EG volgt dat diezelfde beschikking sinds de toetreding van Zwitserland en Liechtenstein tot de Schengensamenwerking niet meer van toepassing is.

* Deze verwijzing laat de standpunten over de status van Kosovo onverlet, en is in overeenstemming met Resolutie 1244/99 van de VN-Veiligheidsraad en het advies van het Internationaal Gerechtshof over de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo.

Rechtsgrondslag

Het voorgestelde besluit is gebaseerd op artikel 77, lid 2, onder a) en b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, aangezien het om een maatregel gaat die betrekking heeft op het gemeenschappelijk beleid inzake visa en andere verblijfstitels van korte duur en op de controles waaraan personen bij het overschrijden van de buitengrenzen worden onderworpen. Dit instrument wordt vastgesteld volgens de gewone wetgevingsprocedure.

Aangezien het voorgestelde besluit tot Kroatië dient te zijn gericht, is dit voorstel afhankelijk van de inwerkingtreding van het Verdrag tussen de lidstaten van de Europese Unie en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie¹⁰.

Subsidiariteitsbeginsel

Volgens artikel 5, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie dient de Unie op de gebieden die niet onder haar exclusieve bevoegdheid vallen, slechts op te treden indien en voor zover de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten op centraal, regionaal of lokaal niveau kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Unie kunnen worden bereikt. De doelstelling van dit voorstel vereist een afwijking van bestaande Uniewetgeving en kan derhalve alleen door optreden van de Unie worden bereikt.

Evenredigheidsbeginsel

Artikel 5, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalt dat de inhoud en de vorm van het optreden van de Unie niet verder mogen gaan dan wat nodig is om de doelstellingen van de Verdragen te verwezenlijken. De vorm van het voorgestelde optreden moet waarborgen dat de doelstelling wordt bereikt en het instrument zo doelmatig mogelijk wordt toegepast. Inhoudelijk staat dit initiatief de betrokken lidstaten toe om tijdelijk af te wijken van hun verplichtingen krachtens Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad door visa en verblijfstitels die zijn afgegeven door lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, gedurende hun geldigheidsduur eenzijdig te erkennen voor de doorreis over het grondgebied of een voorgenomen verblijf op het grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen. De binnenkomst en het verblijf op het grondgebied van de betrokken lidstaten van houders van visa of verblijfstitels afgegeven door lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen dan wel door Kroatië of Cyprus, vormen geen enkel risico, aangezien de betrokkenen aan de toepasselijke controles zijn onderworpen door de staat die het visum of de verblijfstitel heeft afgegeven. Om de betrokken lidstaten niet onnodig administratief te belasten, is de voorgestelde eenzijdige afwijking van Verordening (EG) nr. 539/2001 derhalve gerechtvaardigd. Bovendien is deze uitzondering slechts van toepassing gedurende een overgangsperiode, d.w.z. tot de betrokken lidstaten volledig in het gemeenschappelijke gebied zonder binnengrenzen zijn geïntegreerd en de wederzijdse erkenning verplicht wordt. Overigens is de afwijking facultatief; er worden aan de betrokken lidstaten geen extra verplichtingen opgelegd bovenop die welke in de toepasselijke toetredingsakten zijn vervat. Het voorstel is derhalve in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel. Het optreden neemt de vorm aan van een besluit, net als de instrumenten die om soortgelijke redenen zijn vastgesteld voor de lidstaten die in 2004 en 2007 tot de EU toetraden.

¹⁰ PB L 112 van 24.4.2012, blz. 10.

5. GEVOLGEN VAN DE DIVERSE PROTOCOLLEN BIJ DE VERDRAGEN EN VAN DE ASSOCIATIEOVEREENKOMSTEN MET DERDE LANDEN

Aangezien dit voorstel zijn rechtsgrondslag heeft in titel IV van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, valt het onder het stelsel van “variabele geografie”, dat is vervat in het Protocol betreffende de positie van Denemarken, de Protocolen betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, en het Protocol tot opnemng van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht. Denemarken, het Verenigd Koninkrijk en Ierland nemen derhalve niet deel aan de aanneming van dit instrument en zijn hierdoor niet gebonden, noch onderworpen aan de toepassing ervan. Dit laatste volgt ook uit het feit dat het voorgestelde besluit uitsluitend gericht is tot lidstaten die gebonden zijn aan het Schengenacquis, maar het nog niet toepassen.

Aangezien het voorgestelde besluit uitsluitend gericht is tot lidstaten die gebonden zijn aan het Schengenacquis, maar het nog niet toepassen, houdt dit voorstel geen ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de respectieve associatieovereenkomsten met Noorwegen, IJsland, Zwitserland en Liechtenstein. Het is dan voor voornoemde landen ook niet bindend. Ter wille van de samenhang en de goede werking van de Schengenregeling heeft dit besluit echter ook betrekking op visa en verblijfstitels afgegeven door de landen die betrokken zijn bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot instelling van een vereenvoudigde regeling voor de controle van personen aan de buitengrenzen, gebaseerd op de eenzijdige erkenning door Kroatië en Cyprus van bepaalde documenten als gelijkwaardig met hun nationale visa voor de doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen

en

tot intrekking van Beschikkingen nrs. 895/2006/EG en 582/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 77, lid 2, onder a) en b),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van de Toetredingsakte van 2012 moet Kroatië, dat op 1 juli 2013 tot de Unie is toegetreden, de onderdanen van de derde landen die zijn opgenomen in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld¹¹, vanaf die datum aan een visumplicht onderwerpen.
- (2) Overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2012 zijn de bepalingen van het Schengenacquis inzake de voorwaarden en criteria voor het verlenen van eenvormige visa voor kort verblijf en de bepalingen inzake wederzijdse erkenning van visa en inzake de gelijkwaardigheid van verblijfstitels en visa voor verblijf van langere duur in Kroatië slechts toepasselijk op grond van een daartoe strekkend besluit van de Raad. Zij zijn echter verbindend voor deze lidstaat vanaf de datum van toetreding.
- (3) Derhalve moet Kroatië voor toegang tot of doorreis over zijn grondgebied nationale visa verlenen aan onderdanen van derde landen die in het bezit zijn van een eenvormig visum, een visum voor verblijf van langere duur of een verblijfstitel verleend door een lidstaat die het Schengenacquis volledig toepast, of van een soortgelijk document afgegeven door Cyprus.
- (4) Houders van documenten die zijn afgegeven door deze lidstaten of van documenten die zijn afgegeven door Cyprus vormen geen enkel risico voor Kroatië, aangezien zij door deze staten aan alle noodzakelijke controles zijn onderworpen. Om Kroatië niet

¹¹ PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1.

onnodig administratief te belasten, dienen gemeenschappelijke regels te worden vastgesteld op grond waarvan Kroatië bepaalde door deze lidstaten afgegeven documenten eenzijdig als gelijkwaardig met zijn nationale visa mag erkennen en op basis van deze eenzijdige gelijkwaardigheid een vereenvoudigde regeling voor personencontroles aan de buitengrenzen mag instellen.

- (5) De bij Beschikkingen nrs. 895/2006/EG en 582/2008/EG ingestelde gemeenschappelijke regels dienen te worden ingetrokken. Voor Cyprus, dat de bij Beschikking nr. 895/2006/EG ingestelde regeling sinds 10 juli 2006 toepast en de bij Beschikking nr. 582/2008/EG ingestelde regeling sinds 18 juli 2008, dienen gemeenschappelijke regels te worden vastgesteld op grond waarvan Cyprus, evenals Kroatië, bepaalde documenten die zijn afgegeven door lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen alsook soortgelijke documenten afgegeven door Kroatië, eenzijdig als gelijkwaardig met zijn nationale visa mag erkennen en op basis van deze eenzijdige gelijkwaardigheid een vereenvoudigde regeling voor personencontroles aan de buitengrenzen mag instellen.
- (6) De vereenvoudigde regeling vastgesteld in dit besluit moet tijdelijk van toepassing zijn, tot de datum die wordt bepaald in een besluit van de Raad, zoals bedoeld in artikel 3, lid 2, eerste alinea, van de Toetredingsakte van 2003 ten aanzien van Cyprus en artikel 4, lid 2, eerste alinea van de Toetredingsakte van 2012 ten aanzien van Kroatië.
- (7) De deelname aan de vereenvoudigde regeling moet facultatief zijn, zonder dat aan de lidstaten extra verplichtingen worden opgelegd bovenop die welke zijn vastgelegd in de Toetredingsakte van 2003 en in de Toetredingsakte van 2012.
- (8) De gemeenschappelijke regels dienen van toepassing te zijn op eenvormige visa, visa voor verblijf van langere duur en verblijfstitels die zijn afgegeven door lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, op visa met territoriaal beperkte geldigheid afgegeven overeenkomstig artikel 25, lid 3, eerste zin, van de Visumcode en op visa en verblijfstitels die zijn afgegeven door de landen die betrokken zijn bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, alsook op door Kroatië en Cyprus afgegeven visa voor kort verblijf, visa voor verblijf van langere duur en verblijfstitels. De erkenning dient beperkt te blijven tot de geldigheidsduur van het betrokken document.
- (9) Aan de voorwaarden voor binnenkomst zoals vervat in artikel 5, lid 1, van Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore)¹² moet worden voldaan, behalve aan die van artikel 5, lid 1, onder b), voor zover dit besluit een regeling van eenzijdige erkenning door Kroatië en Cyprus instelt waarbij bepaalde documenten die zijn afgegeven door lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, evenals soortgelijke documenten afgegeven door Kroatië en Cyprus als gelijkwaardig worden erkend voor de doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen.
- (10) Aangezien de doelstelling van dit besluit, namelijk het instellen van een regeling van eenzijdige erkenning door Kroatië en Roemenië van bepaalde door andere staten afgegeven documenten, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig

¹²

PB L 105 van 13.4.2006, blz. 1.

het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat dit besluit niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

- (11) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt dit besluit geen verdere ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de overeenkomst die door de Raad van de Europese Unie en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen is gesloten inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis¹³, aangezien het alleen gericht is tot Kroatië en Cyprus, die het Schengenacquis nog niet volledig uitvoeren.
- (12) Wat Zwitserland betreft, houdt dit besluit geen verdere ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis¹⁴, aangezien het alleen gericht is tot Kroatië en Cyprus, die het Schengenacquis nog niet volledig uitvoeren.
- (13) Wat Liechtenstein betreft, houdt dit besluit geen verdere ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis¹⁵, aangezien het alleen gericht is tot Kroatië en Cyprus, die het Schengenacquis nog niet volledig uitvoeren.
- (14) In het belang van de samenhang en de goede werking van het systeem van Schengen, geldt dit besluit echter ook voor visa en verblijfstitels die zijn afgegeven door derde landen die hun medewerking aan de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis verlenen en het Schengenacquis volledig uitvoeren, zoals IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland.
- (15) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie gehechte Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van dit besluit.
- (16) Dit besluit vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Beschikking 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis¹⁶; het Verenigd Koninkrijk neemt dan ook niet deel aan de aanneming ervan.
- (17) Dit besluit vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Beschikking 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen

¹³ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

¹⁴ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1.

¹⁵ PB L 83 van 26.3.2008, blz. 5.

¹⁶ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

aan bepalingen van het Schengenacquis¹⁷; Ierland neemt dan ook niet deel aan de aanneming ervan.

HEBBEN HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij dit besluit wordt een vereenvoudigde regeling voor de controle van personen aan de buitengrenzen ingesteld op grond waarvan Kroatië en Cyprus de in artikel 2, lid 1, bedoelde documenten alsook de in artikel 3 bedoelde documenten die door andere lidstaten, door landen die betrokken zijn bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis en die het Schengenacquis volledig uitvoeren, en door Kroatië en Cyprus worden afgegeven aan onderdanen van derde landen die krachtens Verordening (EG) nr. 539/2001 visumplichtig zijn, eenzijdig mogen erkennen als gelijkwaardig met hun nationale visa voor de doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen.

De uitvoering van dit besluit laat de aan de buitengrenzen uit te voeren personencontroles overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 13, en de artikelen 18 en 19 van Verordening (EG) nr. 562/2006 onverlet.

Artikel 2

1. Kroatië en Cyprus mogen de volgende documenten die zijn afgegeven door de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen of door geassocieerde landen, voor doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen, als gelijkwaardig met hun nationale visa beschouwen:

i) een "eenvormig visum" in de zin van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 810/2009, geldig voor twee of meer binnenkomsten;

ii) een "visum voor verblijf van langere duur" in de zin van artikel 18 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst;

iii) een "verblijfsvergunning" in de zin van artikel 2, lid 15, van Verordening (EG) nr. 562/2006.

2. Ook visa met territoriaal beperkte geldigheid, afgegeven overeenkomstig artikel 25, lid 3, eerste zin, van de Visumcode, mogen Kroatië en Cyprus voor doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen, als gelijkwaardig met hun nationale visa beschouwen.

3. Wanneer Kroatië en Cyprus beslissen om dit besluit toe te passen, moeten zij alle in de leden 1 en 2 bedoelde documenten erkennen, ongeacht welke staat het document heeft afgegeven.

Artikel 3

1. Als Kroatië en/of Cyprus besluiten om artikel 2 toe te passen, mogen zij daarnaast voor doorreis over hun grondgebied of een voorgenomen verblijf op hun grondgebied van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen, als gelijkwaardig met hun nationale visa beschouwen:

¹⁷ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

- i) nationale visa voor kort verblijf en visa voor verblijf van langere duur afgegeven door Cyprus of Kroatië volgens het eenvormig model van Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad¹⁸;
 - ii) verblijfstitels afgegeven door Cyprus of Kroatië volgens het eenvormig model van Verordening (EG) 1030/2002 van de Raad¹⁹.
2. Door Kroatië afgegeven documenten die mogen worden erkend, staan op de lijst in bijlage I.
- Door Cyprus afgegeven documenten die mogen worden erkend, staan op de lijst in bijlage II.

Artikel 4

De in de artikelen 2 en 3 bedoelde documenten moeten minstens geldig zijn voor de duur van de doorreis of het verblijf.

Artikel 5

Wanneer Kroatië en Cyprus beslissen dit besluit toe te passen, stellen zij de Commissie hiervan in kennis binnen tien werkdagen na de datum van inwerkingtreding van dit besluit. De Commissie maakt de door deze lidstaten verstrekte informatie bekend in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 6

Beschikking nr. 895/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad en Beschikking nr. 582/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad worden ingetrokken.

Artikel 7

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Het is van toepassing tot de datum bepaald in het besluit van de Raad, aangenomen overeenkomstig artikel 3, lid 2, eerste alinea van de Toetredingsakte van 2003 ten aanzien van Cyprus en artikel 4, lid 2, eerste alinea van de Toetredingsakte van 2012 ten aanzien van Kroatië; vanaf deze datum dient de betrokken lidstaat alle bepalingen van het Schengenacquis na te leven met betrekking tot het gemeenschappelijke visumbeleid en het verkeer van onderdanen van derde landen die wettelijk op het grondgebied van de lidstaten verblijven.

Artikel 8

Dit besluit is gericht tot Kroatië en Cyprus.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

¹⁸ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

¹⁹ PB L 157 van 15.6.2002, blz. 1.

BIJLAGE I
Lijst van door Kroatië afgegeven documenten

V i s a

- Kratkotrajna viza (C) – Visum voor kort verblijf (C)

V e r b l i j f s t i t e l s

- Odobrenje boravka – verblijfsvergunning
- Osobna iskaznica za stranca – identiteitskaart voor vreemdelingen

BIJLAGE II
Lijst van door CYPRUS afgegeven documenten

Θ ε ω ρ ή σ ε ι ς (V i s a)

- Θεώρηση διέλευσης — Κατηγορία Β (doorreisvisum — type Β)
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — Κατηγορία Γ (visum voor kort verblijf — type C)
- Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες Β και Γ (groepsvisum — type Β en C)

Α δ ε ι ε ς π α ρ α μ ο ν ή ς (V e r b l i j f s t i t e l s)

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) tijdelijke verblijfsvergunning (werk, bezoek, studie)
- Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) inreisvisum (werk, studie)
- Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) immigratievergunning (permanente verblijfsvergunning)